

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 45946

Kl. ~~45 h 34~~

Przemysłowy Instytut Maszyn Rolniczych*)

Poznań, Polska

456 97/100

Aparat do wysiewu nawozów mineralnych

Patent trwa od dnia 25 listopada 1961 r.

Dotychczas znane i stosowane w Polsce są aparaty wysiewające nawozy mineralne, przy których ilość wysiewu nawozu na ha reguluje się za pomocą wysokości szczeliny, utworzonej przez zastawki nad obracającymi się talerzami. Aparat ten posiada szereg wad: powoduje zawieszanie się nawozu nad szczeliną wysiewną, wskutek czego aparat przestaje wysiewać, nawóz doprowadzany przez aparat do dwóch przewodów nawozowych nie wytwarza jednolitego strumienia nawozu wpływającego do tych przewodów oraz to, że niektórych rodzajów nawozów, a szczególnie lęgroskopijnych, w ogóle nie wysiewa. W aparacie według wynalazku, niedogodności te zostały usunięte przez zastosowanie: palca wychylanego pod różnymi kątami do wnętrza puszki, talerza, na którym stale pozostaje pewna nie wysiana warstwa nawozu, oraz zabieraków, obracających się z prę-

kością kątową obrotów talerza, utrzymujących pewną warstwę nawozu, znajdującą się ponad talerzem w stałym ruchu obrotowym.

Regulacja ilości wysiewu (normy wysiewu) odbywa się przez zmianę kąta wychylenia palca, a tym samym przez zmianę szerokości szczeliny wysiewnej.

Na rysunku fig. 1 przedstawia aparat do wysiewu nawozów mineralnych według wynalazku w przekroju pionowym, fig. 2 — aparat w przekroju wzdłuż linii A—A na fig. 1 i fig. 3 — aparat w przekroju wzdłuż linii B—B na fig. 1.

Aparat składa się z nieruchomej puszki 1 i wklęsłego talerza 2, obracającego się razem z zabierakami 3. Palce 4 są umieszczone na obrotowych osiach 6, umieszczonych na zewnątrz puszki, i wysiegają przez wycięcia w puszcze do jej wnętrza. Normę wysiewu reguluje się za pomocą zmiany kąta wychylenia α palców. Nad palcami znajdują się osłony 5 zapobiegające niepożądanemu wysypywaniu się nawozów sypkich przez wycięcia w puszcze.

*) Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są inż. Romuald Gierszal i inż. Henryk Wojtkowiak.

Na górnym końcu osi 6 palców umieszczone są widełki 8, obejmujące nakrętki 9, zaopatrzone jedna w lewy i druga w prawy gwint. Śruba 10 z lewym i prawym gwintem na końcach przechodzi przez rurę 12 puszki i posiada na jednym końcu pokrętło 11. Rura 12 ma pośrodku tuleję, za pomocą której puszka jest umieszczona na czopie 7. Na tym samym czopie obraca się talerz z zabierakami. Obracając pokrętkiem powoduje się obrót osi 6, zmianę kąta α a tym samym szerokości szczeliny i ilości wysiewu. Talerz i zabieraki obracające się w kierunku strzałki, uwidocznionej na fig. 2, wprowadzają w ruch obrotowy warstwę nawozu znajdującego się pomiędzy nimi. Zabieraki 3 zapobiegają równocześnie zawieszaniu się nawozu w puszcze. Obracająca się warstwa nawozu natrafia na końce palców wrzynających się w jej obwód. Palce te odcinają z obwodu pasek nawozu, który równocześnie wynoszą równym strumieniem poza talerz do przewodów nawozowych.

Aparat według wynalazku wysiewa z dużą dokładnością nawozy mineralne sypkie, granulowane oraz higroskopijne. Stosowany być może do wysiewania wyżej wymienionych nawozów, współpracując z maszynami uprawowymi, pielęgnacyjnymi, siewnymi i sadzącymi.

Zastrzeżenie patentowe

Aparat do wysiewu nawozów mineralnych z nieruchomą puszką z wycięciami oraz z palcami, wystającymi do jej wnętrza przez wycięcia pod osłonami i regulującymi ilość wysiewu przez zmianę kąta wychylenia palców, znamieny tym, że palce (4) są umieszczone na obrotowych osiach (6), znajdujących się na zewnątrz puszki, pokrętło zaś (11) do regulowania kąta wychylenia palców jest umieszczone na śrubie (10).

Przemysłowy Instytut
Maszyn Rolniczych

